

SOS Lasteküla

TALV 2015

SOS LASTEKÜLA
EESTI ÜHING

20
aastat
perekonda

Lehe valmistab AS Ekspress Meedia teema- ja erilehtede osakond.
Toimetaja: Agne Narusk, agne.narusk@ekspressmeedia.ee
EMi lisade juht: Piret Tamm, piret.tamm@ekspressmeedia.ee

Eesti Päevaleht

Poiss, kes soovib muuta arvamust lastekodulastest

Põltsamaa SOS Lastekülas elab 18-aastane Sten-Robin, kes plaanib saada tiseriks, unistab oma kodust ja reisisemisest ning soovib muuta inimeste eelarvamust lastekodulastest.

Ave Schmidt

Sten-Robin on lahke naeratuse ja muheda olemisega Saaremaal pärit noormees, kes õpib Põltsamaa ühisgümnaasiumi viimases klassis ja valmistub, nagu tema ülejäänud klassikaaslasedki, lõpueksamiteks. Pärast gümnaasiumi lõpetamist on noormehel kindel soov minna õppima tiseriks Tartu kutsehariduskeskusesse.

„Puutöö hakkas mulle väga meeldima juba viiendas klassis tööõpetuse tunnis,“ räägib Sten-Robin ja lisab, et kuna ta on pärit Saaremaalt, väikesest Kihelkonna külast ja kasvanud suurema osa oma elust üles looduse keskel, ei kaalunud ta kordagi Tallinnasse õppima minemist, vaid otsustas kohe Tartu kasuks.

Mõni halb õun ei pane veel tervet puud mädanema, probleemseid lapsi on ka tavalistes peredes.

„Kuni kuueaastaseks saamiseni elasin ma tegelikult oma vanematega Vilsandi saarel, olin saarel ainus laps. Jaan Tätte oli meie naaber. Ujusin palju ja kondasin sageli üksi mööda metsi ringi, sest saar oli ohutu. Sel ajal ei olnud saarel mürkmaadusi ega teisi ohtlikke metsloomi. Ainult talvel olid metssead, kes üle jää tulid,“ meenutab Sten-Robin oma lapsepõlve. Metsas

meeldib talle käia siiani. „Istud ja kuulad ja vaatad. Paljud inimesed seda ei tee. Looduskadepool olen märganud, et julgen teistest rohkem marju suhu pista,“ muigab ta.

Meeldib loodus ja matkamine

Huvi looduse ja matkamise vastu on olnud ka üks põhjus, miks Sten-Robin on kaitseliidu tegevliige juba üle nelja aasta ja osaleb talvistel ellujäämisõppustel. „Seal osalemine on mind kokku viinud mitmete heade sõpradega,“ ütleb ta ja lisab, et ajateenistusse läheb ta hea meelega. Samuti on Sten-Robinil ette näidata äärmiselt muljetavaldav joonistuste kogu ja Põltsamaa kunstikooli viie aasta tunnistus sõe ja pliitsiga joonistamises.

„Juba väiksesena meeldis mulle joonistada ja pikka aega keskendunult millegagi tegeleda. Vahel võin ka raamatuid nii lugeda, et hommikul kell neli avastan, et varsti on juba aeg kooli minema hakata.“

Nagu paljud noored, loodab ka Sten-Robin, et tal on tulevikus oma kodu ja pere. Enne seda tahaks ta aga maailma näha ja ringi rännata. „Tahaks näha Aasia riike, näiteks Indiat, kus on erinev kultuur ja inimesed. Noored võiksid võimalusel silmaringi avardada ja reisida ning näha, et saab ka teistmoodi kui siin. Et kui inimene sulle tänaval laialt naeratab ja kõva hääle-

Foto: SOS Lasteküla

Juba lapsena meeldis Sten-Robinile joonistada. Mõned Põltsamaa kunstikoolis tehtud tööd on leidnud koha ka tema toaseinal.

ga räägib, et see on mõnes kultuuris normaalne. Meil kiputakse arvama, et inimene on lolliks läinud,“ muigab Sten-Robin.

Sten-Robinil on veel üks suur soov – ta soovib parandada inimeste arvamust lastekodulastest. „Kui ma 13-aastaselt siia pidin tulema (lastekülla – toim), siis oli mõte sellest alguses ebameeldiv. Inimestel on lastekodulaste suhtes suured eelarvamused, arvatakse, et kui on lastekodust, siis on kindlasti suurte käitumisprobleemidega, tõenäoliselt varastab. Minu ühe sõbra vanemad ei tahtnud mind alguses külla lasta. Paljudel on kahjuks arusaam, et kuna lastekodulaps ei ole elus head kogunud, siis ta tahab kõigilt midagi saada, aga see ei ole alati nii. Mõni halb õun ei pane veel tervet puud mädanema, probleemseid lapsi on ka tavalistes peredes. Aga kui kuuldakse, et lasteko-

dulaps, siis ollakse kuidagi eriti pinges.“

Harjunud tööd tegema

Sten-Robini jaoks on igati normaalne suvevaheaegadel tööl käia ja taskuraha teenida. Sel suvel teenitud raha eest soetas ta endale kauaigatsetud isikliku sülearvuti. „Olen harjunud tööd tegema, sest olen maal kasvanud. Väikesest töötsti tegin suviti juba 11-aastasest peale Saaremaal elades, sest tahtsin kommiraha,“ räägib ta ja lisab, et ühe rohkem on levimas imelik arvamus, et kui lapsele tolmumeija kätte anda, on see juba tema ahistamine.

Kuigi 13-aastase poisina ei olnud tulek Saaremaalt Põltsamaa lastekülla Sten-Robinile sugugi lihtne, on viie aasta jooksul paljud asjad paika loksunud. Paljuski tõenäoliselt Sten-Robini saarlaslikult mõnusale iseloomule ja lähedale olekule, kuid olu-

line roll on selles ka tema SOS perevanematel Signel ja Ivaril.

„Alguses, kui siia tulid, tuli koolis ikka ette sellist ülevallt alla vaatamist, nii lastelt kui ka täiskasvanutelt. Aga nad on mind tundma õppinud ja ega nad enam ei teadvustagi, et ma lastekülast olen, arvavad, et tavalisest perest,“ meenutab ta. Pere ainsa lapsena oli Sten-Robinil esialgu keeruline suure pere eluga harjuda. „Üksiku lapsena polnud ma harjunud väga teistega arvestama, pean seda endale aeg-ajalt ikka veel meelde tuleutama. Suures peres ei ole teistmoodi lihtsalt võimalik ja see aitamine on vastastikune. Signe ja Ivar (SOS perevanemad – toim) on mind palju aidanud.“

Jõulud suure perega

Oma Saaremaal elavaid vanavanemaid käib Sten-Robin jätkuvalt aeg-ajalt vaatamas. „Põltsamaa on tore, aga tunnen end ikka saarlasena, meil on selline omamoodi huumorimeel ja oskus nalja teha. Kui Saaremaale

lähen, siis klassikaaslased naljatlevad, et millal sa siis Eestisse tagasi tuled.“

Sel aastal tähistab Sten-Robin oma Põltsamaa perega juba viiendaid jõule. Kuna tema SOS peres on kasvamas üsna väikesed lapsed, siis riputatakse kaminale peale detsembrikuu alguses jõulusokid, kuhu päkapikud usinasti midagi toredat sisse poetavad. „Väikesed on vist kõik juba jõuluvanale kirja kirjutanud. Jõuluõhtul käib meil ikka jõuluvana, Ivar (SOS isa – toim) kaob mingil hetkel kummalisel kombel ära ja... Samuti ehitakse koos pisematega kuuske, selle alumised oksad on ehetest alati täis topitud, ülevallt on alati kuidagi hõredam,“ naerab Sten-Robin.

Jõuluõhtust ei puudu ka SOS ema suure pühendumusega vaaritatud jõulusöök nagu hapukapsas ja sült koos kõige muu sinna juurde kuuluvaga. „Siin on kõik hästi, on soe toit, soe tuba, teineteisega arvestatakse ja üksteist toetatakse.“

Lapsed kujundavad jõulukaarte

** Juba 20 aastat järjest kujundavad SOS Lastekülla lapsed heategevuslikke jõulukaarte.

** Lastele meeldib väga joonistada ja nad on õnnelikud, kui inimesed soovivad nende kujundatud kaarte saata.

** Kaarte saab osta SOS Lastekülla e-poes www.sos-lastekyla.ee/pood.

** Kaardi ostuga saab aidata tuua jõulurõõmu SOS Lastekülla lastele ja peredele.

Foto: SOS Lasteküla

Aita täita lapse jõulusoov!

Sinu annetuse abiga täidame jõuluvana kingikoti ja katame laste pühadelaua
EE06 2200 2210 0117 8590, SOS Lasteküla Eesti Ühing
või www.sos-lastekyla.ee/anneta

Vaata ka heategevuslikke jõulukaarte
www.sos-lastekyla.ee/pood

Jää hüvasti, kollane koer!

Muusika aitab lastel hingesoppi kogunenud tundeid välja elada, teab muusikaõpetaja Maria Vessmann. Kord nädalas õpetab ta Keila SOS Lastekülas pillimängu.

Agne Narusk

„Kas sa internetist tänaseks sõnad välja otsisid?“ küsib õpetaja Maria Vessmann teismeliselt Martinilt (lapse nimi on muudetud – toim).

Martin kraamib mapi vahelt veidi kortsus lehe välja, sätib ukulele õigesse asendisse ning ruumi täidab nukker „Jää hüvasti, kollane koer.“ Martin laulab ja mängib, Maria aitab ja kiidab. „Ma rohkem laulsin seda kui mängisin,“ ütleb poiss pärast.

„Lapsed valivad endale muusikapala ise. Kahtlemata kirjeldab valik seda, mis nende hinges toimub,“ nendib Maria. Muusika aitab kuhjunud emotsioonidel välja tulla, aitab läbielatuuga lõpparve teha.

Ka pilli, mida nad õppida tahavad, valivad lapsed ise. Nukraks teeb vaid see, et ega lastekülal suurt valikut olegi. Ka Martin tuli tundi nii, et kaasas

oli õpetaja Marialt nädalaks laenuks saadud ukulele. „Kas sa harjutasid ikka ka?“ uurib Maria. Martin vastab, et iga päev. Ta räägib hiljuti nende perre elama tulnud pisikesest tüdrukust, kelle silmad alati põlema lähevad, kui Martin pilli harjutama hakkab. Kas ma tohin ka proovida, küsib tirts aukartlikult ja tõmbab siis vargsi näpuga üle keelte.

Enamasti käivad lapsed pil-

limängutunnis ühekaupa, sest esiteks pole lihtsalt pille rohkem ja teiseks õpibki mõnda pilli vaid üks laps. Aknalaua ootavad harjutajaid ukulele, karmoška, kandleed, kitarr. Kaks esimest toob Maria ise kaasa, et lastel oleks suurem valik. „Pille oleks lastele hädasti vaja, et rohkem siinseid lapsi saaks muusikat õppida,“ ütleb Maria.

Väiksemate laste tunnid on grupis, neis lauldakse rohkem,

tehakse rütmiharjutusi ja sõlmitakse esimesed tutvused väikekandlega, mida on hea koos mängida.

3. detsembril andsid lasteküla noored pillimängijad oma toetajatele ja sõpradele ühis-kontserdi. Selleks sai hoolega harjutatud ning õpetaja Mariat oli samuti külavahel näha rohkem kui kord nädalas. Kontsert läks hästi korda. Lastele pillimäng meeldib. Jaguks vaid pille.

*„.../ Läksid öösel, kui pime oli kõikjal.
Magas sõbrake su voodi ees.
Sa läksid, uks paugatas võikalt,
Nüüd kutsika silmad on vees.“*

*„Jää hüvasti, kollane koer!“
Ütlesid, kui lahkusid.
„Jää hüvasti, kollane koer!“
Ütlesid ja läksid siis.“*

Novembris harjutati lastekülas Maria Vessmanni juhendamisel hoolega kontserdiks.

Huviharidus arendab

SOS Lasteküla sotsiaaltöötaja Liina Vesiloik:

„Huvihariduses osalemine annab positiivse emotsiooni ja teisalt noortele ka eduelamuse. Kui midagi hästi välja tuleb, pakub see ju kohe rõõmu. Sealjuures annab huviharidus väärtuskasvatuse, muusika puhul näiteks õpib laps muusikat tundma ja hindama ning ehk tegeleb sellega edaspidigi.“

Keila SOS Lastekülas on neli huviringi: lisaks muusikale peotants, meisterdamine ja lauatenis. Enamik lapsi käib huviringides. Lisaks meie küla omadele osaletakse ka Keilas jalgpallis, džuudos, automudellismis, iluvõimlemises, käiakse ujumas ja tantsimas.“

Kas teadsid, et:

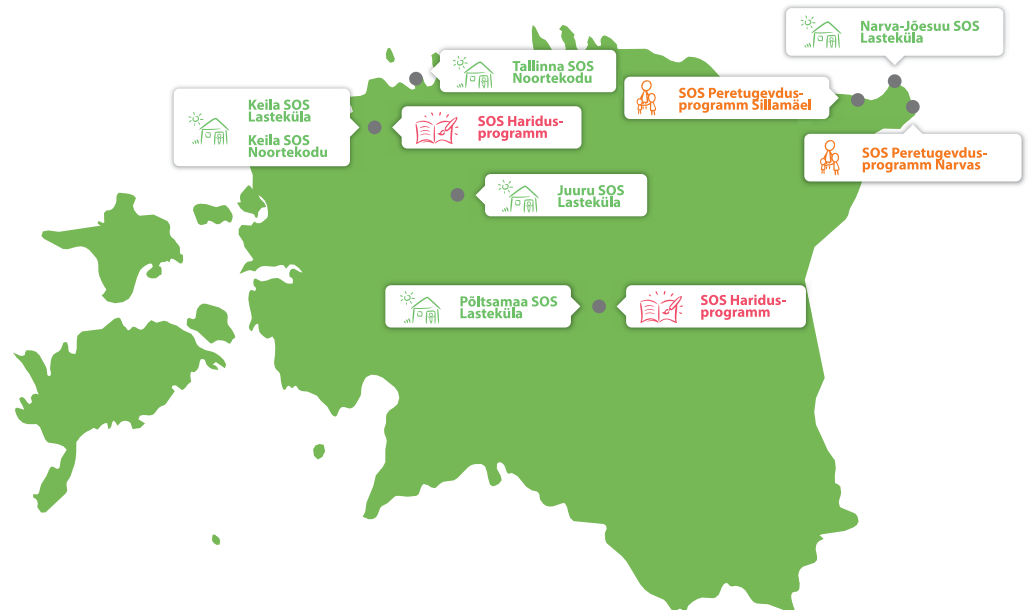
- ** SOS Lasteküla eripära on see, et laste eest hoolitsevad kasvatajate asemel SOS emad või SOS perevanemad, kes elavad lastega koos ööpäev läbi.
- ** Lasteküla teeb kõik, et bioloogilised õed-vennad saaksid elada koos.
- ** Ühes peres elab maksimaalselt kuus last.
- ** Kodu on lastekülas koht, kuhu laps saab alati külla tulla ka täiskasvanuna.
- ** SOS peredele on toeks psühholoogid, eripedagoogid, sotsiaaltöötajad, noortejuhendajad, külameistrid.

Raamat SOS Lasteküla lastest ja emadest

- Südamlikke lugusid SOS Lasteküla lastest ja emadest saab lugeda raamatust „Meie kõigi lapsed – SOS Lasteküla väikeste ja suurte lood“.
- Heategevusliku raamatu on kirjastanud Pilgrim ja seda saab osta SOS Lasteküla veebipoest www.sos-lastekyla.ee/pood

SOS Lasteküla pakub lastele armastavat kodu, aga tegeleb ka ennetustööga

- ** SOS lastekülad asuvad täna Keilas, Narva-Jõesuus, Põltsamaal ja selle aasta algusest ka Juurus.
- ** SOS noortekodud on Tallinnas ja Keilas.
- ** Täna on SOS lastekülad ja noortekodud koduks 201 lapsele.
- ** 20 aasta jooksul on SOS perevanemad iseseisvasse ellu aidanud üle 100 noore.
- ** SOS peretugevdusprogrammi eesmärk on ennetada laste vanemate juurest äravõtmist. Programm tegutseb hetkel Narvas ja Sillamäel.
- ** SOS haridusprogrammi raames aidatakse õpiraskustega lapsi, et nad koolist välja ei langeks.
- ** SOS Lasteküla pakub ka Raplamaa lastele turvakodu teenust.

Ema Mari ja tema viis last

Mari Soiela on SOS Lastekülas pereema olnud kaks aastat. Otsus ematöö vastu võtta tuli kergelt, kahetsenud ta veel pole.

Agne Narusk

Lähem SOS Lasteküla pereemal Marile Keilasse külla kõledal novembrikuu hommikul. Täiesti vastupidine sellele hommikule, kui Mari Soiela ise esimest korda siia sattus. „Oli ilus päikesepaisteline ilm, linnud siristasid. Milline rahu ja vaikus, mõtlesin. Ja nautisin seda täiel rinnal,“ kirjeldab Mari naeratades oma siinse töö- ja emaelu algust kaks aastat tagasi suvel, kui näeb mind ukselehel vihmaniiskusest õlgu võdistamas.

Mari majas on soe ja valge. Lapsed – 6- ja 10-aastased vennad, 11- ja 13-aastased poisid ning 13-aastane tüdruk – on kes lasteaias, kes koolis.

Mari Soiela on nende laste SOS ema. Kuskil on ka pärisemad, kuid igapäevaselt kannab nende laste eest Keila SOS lasteküla peremajas hoolt Mari. „Olen ametilt täiskoha ja töölepinguga ema,“ naljatab ta.

Maja on nagu maja ikka, toad nagu suures lastega peres ikka – korrashoiu järgi saab üsna hästi pakkuda toaelanike sugu ja vanust. Vanemad poisid on kuskilt oma tuppa toonud puurielanikeks kaks rottit. „Ise puhastavad ja söödavad, see oli tingimus. Seni on nad sellest kinni pidanud,“ ütleb Mari.

Tütar oli ema otsuse üle uhke, teised pereliikmed kõhklesid veidi.

Koduloomadega on siin nii, nagu iganes teises peres – lapsed nuruvad ja vanemad väldivad teemat või lükkavad edasi. Selle maja esimesel emal, kes töötas siin 15 aastat, oli kass. Vahel käivad nad koos siin külas. „Kui looma paberid on korras,

Jõulusokid ei puudu ka sellest perest. Kui lapsed on ununud, kehistub Mari päkapikuks.

vajalikud vaktsiinid ja muud asjad tehtud ning elukorralduses kokkuleppele jõutud, võib siia looma võtta küll, nagu igasse peresse,“ räägib Mari.

Kerime end diivanile ja ajame juttu. Mari on avatud ja rõõmsa moega inimene ning mul on talle palju küsimusi. Miks sa siia tulid? Kas sa oled rahul? Milline sinne elu on? Kas poodi pääsed? On sul ka päris kodu? Millised on siinsed lapsed?

Päev nagu lastega peres ikka

Mari räägib, kuidas ta soovis endale uut töökohta leida ja juhuslikult internetis lasteküla kuulutusele sattus. „See tundus huvitav ja küsisin, et kas palka ka makstakse. Arvasin, et äkki on see siiski heategevuslik ettevõtmine, pikaks ajaks poleks ma saanud seda endale lubada. Kui siis selgus, et siin lastele peereemaks olemine on töö, mille eest saab palka, oli asi otsustatud. Kahetsenud pole ma hetkegi, mulle siin meeldib,“ jutustab Mari.

Samas pole töö lastekülas ikkagi nagu iga teine töö, kas-

Mari Soiela näitab uhkusega oma kätetööd: liblikatega tuba on mõeldud pere ainsale tüdrukule.

too. Mõnikord tuleb käia laste- ja arsti juures, linnas riideid ostmas – käigud nagu emadel ikka. „Muidugi teatakse, et olen lapsele SOS ema, kuid teistsugust suhtumist ma küll ei tunne,“ ütleb Mari.

Siis tulevad lapsed koolist, kes läheb huviringi, kes hakkab õppima. Kell 22 on taas kord Maril aega enda jaoks.

Põimunud eluolu

„Mu oma tütar on juba 23 ja see tundus nii õige tulla ja aidata veel mõnel lapsel suureks saada,“ ütleb Mari. Tütar oli ema otsuse üle uhke, teised pereliikmed alguses veidi kõhklevad, kuid nüüd enam mitte.

„Eelmised jõulupühad veetsime siin. Mu isa ja õde-venda oma lastega tulid siia, tegime head süüa, tore oli. Lapsed võtsid nad hästi vastu. Ühel hetkel kadus isa ära ja veidi aja pärast saabus jõuluvana, nagu seda ikka peredes jõululaupäeval juhtub,“ naerab Mari.

Muidugi käivad ka siin päkapikud õhtuti susse otsimas. Logistilistel eesmärkidel ripuvad kõik jõulusokid elutoas koos, et ema ei peaks ühest toast teise hiilimisega kedagi ära ehmata ja jõuluimet kahandama.

Kui Maril on vabad päevad, sõidab ta koju Tallinna ja teeb ära kõik selle, mida lastekülas lastega olles teha ei saanud: käib teatris ja kohvikus, kohtub sõbrannadega, ajab asju.

Mari: kahetsenud pole ma hetkegi, mulle siin meeldib.

Siis on tükiks ajaks meel rahu-lik ja võib lastele keskenduda. Pereema ära olles tuleb majja Tädi ehk hoidjaülesannetega töötaja. Igal majal on oma kindel tädi, kes vajadusel appi tuleb.

Mari kutsub mööda maja ringkäigule. Ta näitab uhkusega liblikatega kaetud seinatulevases tüdrukutoas. SOS peres võib olla kõige rohkem kuus last, Mari juures on viis. Kui mõni väike inimene hädasti kodu vajab, pere kasvab ning lapsed saavad endale uue SOS venna või õe.

„Eelmiste jõulude ajal külastas meid pere eelmine ema. Ta kutsus ka oma endised lapsed külla. Kes töötas, kes õppis, kes oli juba ise lapsevanem. Tore oli vaadata, et neist on kasvanud inimesed, kes saavad elus kenasti hakkama. Loodan, et nii läheb ka minu siinsete lastega,“ ütleb Mari Soiela.

Soovid tulla perevanemaks?

SOS perevanemad elavad koos kuni kuue lapsega peremajas ja pakuvad lastele igakülgset hoolt ja armastust. Nende ülesandeks on toetada last tema kasvuprotsessis ja arengus, lugeda õhtul muinasjutte, lohutada last, kui ta on kurb või kui ta on haiget saanud, kiita teda, kui ta on olnud tubli, innustada ja julgustada last, kui tal on hirm, korraldada igapäevast pereelu, sh söögitegemist, pesupesemist, kodu korrashoidu jpm. Juhul kui tunned, et soovid pakkuda hoolt ja armastust lastele, kes seda väga vajavad, kirjuta oma soovist signe.toom@sos-lastekyla.ee.

Igal lapsel peab olema keegi, kes tema eest seisab ja võitleb

Kadi Sumbergi ülesanne on tagada, et SOS Lastekülal oleks häid toetajaid. Ja seda väga olulise eesmärgi nimel – et võimalikult paljud lapsed saaksid kogeda õnnelikku lapsepõlve, vaatamata oma keerulisele elusaatussele.

Ave Schmidt

Kadi, sul on keeruline ametinimetus – fundraisingu juht. Mida sa täpsemalt SOS Lastekülas teed?

Müü töö on koguda vahendeid selleks, et SOS Lasteküla saaks aidata võimalikult palju abivajajaid lapsi. See hõlmab nii rahalisi annetusi kui ka igasuguseid muid koostööprojekte. Inimkeeli tõlgituna, ma loon võimalusi selleks, et me eraisikute ja ettevõtete abiga saaksime üles kasvatada lapsed, kel ei ole elus nii hästi läinud.

Miks sa seda tööd teed?

Mul endal oli väga õnnelik lapsepõlv. Mind on väga hoitud ja armastatud. Lisaks emale ja isale oli mul ka vanavanemate hool ja armastus. Sealt ka soov töötada laste heaks, kel pole õnne olnud seda kogeda. Igal lapsel peaks olema kodu, kus ta saab toetust ja armastust, isegi siis, kui on pahanud hakkama saanud. Lapsel peab olema keegi, kes võitleb ja seisab ta eest. Ma arvan, et iga laps väärrib seda. Lisaks olen finantsi õppinud ning töö numbritena ja aktiivne suhtlus sobib mulle.

Kõige olulisem on meie jaoks püsiannetus, mis annab vajaliku kindlustunde.

Meenub sulle miski, mis sind hiljuti SOS Lastekülas väga rõõmustas? Et tundsid, et oled õiges kohas ja teed õiget asja?

Kõige rohkem rõõmustab mind see, kui lähen laste juurde ja näen nende silmadest sära. Tore on jälgida nende kasvamist ja arengut. Siis ma tean, et see töö, mis ma teen, läheb õige asja jaoks.

Oled sa vahel maailma peale pahane, kui vaatad kõrvalt neid

Oma lastele püüab Kadi õpetada, kuidas vaadata inimesi ja ümbritsevat südame, mitte silmadega. Fotol on ta koos poja Manfrediga.

kurva lapsepõlvega lapsi? On sind mõni olukord väga kurvastanud?

Hästi oluline on meeles pidada, et kui lapsed siia tulevad, on nende soov minevik seljataha jätta. Lapsed ei taha haletsust, vaid soovivad halva unustada ning keskenduda tulevikule ja heale. Kui mu käest vahel küsitakse laste lugude kohta, siis ma tavaliselt ütlen, et ka kõige hullemad stsenaariumid, mis sulle pähe tulevad, on tõenäoliselt tõeks saanud. Meie juures on üle 200 lapse, suureks on kasvanud neist üle saja. Meie ülesandeks on leida lapse juures see positiivne, teda tunnustada ja selle kaudu teda suunata.

Meie lastel on kontakt ka oma bioloogiliste vanematega. Vaatamata kõigele on iga lapse jaoks üldiselt tema isa ja ema kõige armsamad, ükskõik millised nad on. Ja kui nad lubavad neile, et helistavad või tulevad külla, aga ei täida lapsele antud lubadust ja laps nii väga ootab... Laste kurbust kõrvalt näha on väga valus.

Miks võiks annetada SOS Lastekülale?

Nendel lastel ei ole mitte kedagi teist, kes nende eest seisaks ja võitleks ja neid elus edasi ai-

taks. Kui lapse enda vanemad ei suuda last kasvatada, siis ma usun, et meie kõigi ülesandeks võiks olla sellele lapsele uue turvalise kodu ja armastavate vanemate tagamine.

Millised on võimalused SOS Lasteküla laste ja perede toetamiseks?

Kõige olulisem on meie jaoks püsiannetus, mis on igakuine väike annetus. Väikestest annetustest tuleb kokku suur summa. Stabiilne sissetulek annab kindlustunde nii meile kui ka SOS perevanematele, et me saame meie juures olevad lapsed suureks kasvatada. Kui tuua paralleeli tavaperedega, siis ka nende jaoks on püsiv sissetulek ehk palk väga oluline – selleks, et saaks oma eluolu ja vajadusi natuke planeerida. SOS lastekülade pere on aga üks väga suur perekond ja lapsed tulevad meile keskmiselt 15 aastaks. 200 lapse suureks kasvatamine on suur väljakutse!

Meie peresid ja lapsi saab toetada ka ühekordsete annetustega. Mind ennast väga rõõmustab koolilaste korraldatud heategevusüritused või kui inimesed ja ettevõtted soovivad oma sünnipäevakingitused meie toetuseks teha. Nii kogume raha

näiteks suvelaagriteks ja meie endi laste sünnipäevade toetuseks. Aastas on meil ka mõned suuremad ühekordsed annetuskampaaniad – remondi- ja koolikampaania. Aasta alguses kevadel vaatame üle, millist remonti meie peremajad vajavad ja kui meil õnnestub head inimeste ja ettevõtete abiga remondiks vajaminev raha kokku koguda, siis saamegi selle ära teha. Laste koolituste toetuseks hakkame annetusi koguma augustis, koolikud on meie perede jaoks üks väga suur kuluallikas. Suurte perede vanemad tõenäoliselt teavad väga hästi, millest ma räägin. Sel aastal kogume ka esmakordselt heategevusid laste kingisoovi täitmiseks.

Kuidas SOS Lastekülal läheb?

Selle asjaga on vist nii, et selleks, et sind teataks, et sa mees oleks ja et inimesed sind aitaks, tuleb tööd teha. Usun, et paljud Eesti inimesed sooviksid aidata meie lapsi ja peresid, aga selleks tuleb nendeni kuidagi jõuda.

Tegelikult läheb SOS Lastekülal väga hästi. Kui neli aastat tagasi oli meil 400 püsiannetaja toetus, siis nüüd on neid, kes meie töösse iga kuu väikese pa-

Lapsed ei taha haletsust, vaid soovivad halva unustada ja keskenduda heale.

nuse teevad, üle 4000. See annab meile olulise kindlustunde ja oleme selle usalduse eest siiralt ja südamest tänulikud.

Praegu on SOS Lastekülal ka välisabi, mis järk-järgult väheneb. Et seda osa kompenseerida, teeme aktiivset tööd püsi-toetajate leidmise nimel. Kui suurte pankade juures tegutsesvatel fondidel on üle 7000 püsiannetaja, siis usun, et SOS lastekülale, kus elab üle 200 lapse, annaks 8000 püsiannetajat kindlustunde ja võima-

luse tagada neile lastele püsivalt armastav ja turvaline kodu. Meiega ühines selle aasta alguses Juuru lasteküla koos 30 lapsega. See oli samuti võimalik üksnes tänu meie püsiannetajatele.

Tänu toetajatele oleme saanud hakata vaatama ka väljapoole SOS Lasteküla. SOS peretugevdusprogrammi raames aitame neid lapsi, kellel on küll vanemad, kuid kes elavad väga vaestes tingimustes. Paljudel vanematel ei ole tööd ja haridust ning nad ei oska või ei suuda oma lapsi kasvatada. Aitame neil peredel taas jalule saada, õpetame neid laste vajadusi märkama. Oma tööga on meil õnnestunud ära hoida kõige hullem – lapse vanemate juurest ära võtmine. Oleme ennetustööga suutnud peresid õigel ajal aidata ja meie kogemus näitab, et sellesse tuleks oluliselt rohkem panustada.

Kas SOS Lasteküla toetajal on võimalus näha, mille heaks ta annetus läheb? Kas peredele saab külla tulla?

Meie peredele saab külla tulla külaste sünnipäevadel või kohvikupäevadel. Sinna on meie toetajad alati väga oodatud. Palju lugusid jagame oma FB kontole ja neli korda aastas saadame ka uudiskirja, kus räägime laste ja perede tegemistest. Jaanuaris soovime toetajatega jagada tagasisidet selle kohta, mille jaoks oleme oma annetajate raha kasutanud. Püüame oma tagasisidet aina paremaks teha. Kõige südamlikum tagasisidet saab lugeda meie sel aastal ilmunud raamatust „Meie kõigi lapsed”. Arvan, et iga inimene peaks selle raamatu korra läbi lugema ning olema õnnelik, et me oleme saanud nii paljude laste eluteed muuta. Sellest raamatust saab väga positiivse laengu.

Kuidas aidata?

Suurim kingitus SOS Lasteküla laste ja perede toetuseks on püsiannetus ehk igakuine pisike annetus. See annab kindlustunde, et lastel on turvalised ja armastavad kodud ka tulevikus.

SOS Lasteküla on väga tänulik ka ühekordsete annetuste eest, mis aitavad toetada laste haridusteed ja hoida korras peremaju.

Jõulukuul on SOS Lasteküla tänulik nii väikeste kui ka suurte annetuste eest, mis aitavad täita laste kingikotti ja tuua jõulurõõmu.

Täpsemalt saab aitamise kohta lugeda www.sos-lastekyla.ee
Annetuskonto: SOS Lasteküla Eesti, EE062200221001178590